

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 3504-1 від 04.06.2020
Народні депутати України
А. Ключко та інші

ВИСНОВОК на проект Закону України «Про медіацію»

Законопроект поданий як альтернативний до проекту Закону України «Про медіацію» (реєстр. № 3504 від 19.05.2020).

Розглянувши проект в межах відведеного часу, Головне управління зазначає, що значна частина його положень збігається за змістом з відповідними положеннями основного проекту. У зв'язку з цим деякі зауваження та пропозиції, висловлені Головним управлінням у висновку від 10.06.2020 на законопроект реєстр. № 3504, залишаються актуальними й щодо законопроекту реєстр. № 3504-1. Зокрема, це стосується: понятійного апарату проекту; визначення сфери застосування медіації; навчання медіатора; вимог до медіатора тощо.

Головні відмінності проекту реєстр. № 3504-1 від основного проекту полягають в тому, що в ньому більш повно розглядаються питання: набуття права на зайняття медіацією; відповідальності медіатора; зупинення та припинення права на медіацію; самоврядування медіаторів тощо.

Щодо цих положень проекту реєстр. № 3504-1 вважаємо за доцільне висловити наступне.

1. Частина вказаних положень, на нашу думку, потребує більш детального викладення з тим, щоб забезпечити їх належне застосування. Зокрема: у ст. 8 проекту варто визначити наслідки недотримання медіатором заборони щодо його участі у медіації спорів, в яких він має особистий інтерес; у ст. 17 проекту – хто і яким чином буде оплачувати створення та подальше функціонування Єдиного реєстру медіаторів України; у ч. 5 ст. 25 проекту - з якими вимогами сторона медіаційної угоди має звертатися до суду у разі невиконання іншою стороною цієї угоди; у ч. 1 ст. 30 проекту – осіб, які мають право на звернення до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії медіаторів із скаргою щодо поведінки медіатора; у ст. 48 проекту – щодо наслідків несплати медіаторами щорічних внесків на забезпечення самоврядування.

Це зауваження стосується і визначення статусу Ради медіаторів України (ст. 42 проекту). Зокрема, слід уточнити, чи всі громадські організації, що є професійними об'єднаннями у сфері медіації, виступають її засновниками та членами, а також чи можуть вони виходити з її складу і які це матиме наслідки для медіаторів-членів відповідних громадських організацій.

2. Згідно зі ст. 47 проекту рішення та акти Ради медіаторів України, З'їзду медіаторів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії є обов'язковими до виконання всіма медіаторами, іншими юридичними та фізичними особами, які реалізують свої права та обов'язки у сфері медіації. Проте оскільки не всі із вказаних осіб є учасниками (членами) відповідних громадських утворень, питання обов'язковості поширення на них вимог вказаних рішень чи актів є дискусійним.

3. Згідно з ч. 1 ст. 2 проекту законодавство України про медіацію ґрунтується на Конституції України і складається з цього Закону та правових актів, прийнятих відповідно до цього Закону. Проте слід врахувати, що до складу відповідного законодавства входять вказані акти нормативно-правового характеру.

4. У зв'язку з тим, що у ст. 7 проекту визначається, що «під час медіації медіатор як нейтральна третя особа повинен бути незалежним від сторін медіації, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових та службових осіб, інших фізичних і юридичних осіб» вважаємо, що замість терміну «дисциплінарна відповідальність» у розділі IV проекту щодо нього доречніше вживати термін «професійна відповідальність».

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: О. Куціпак

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000733B42008E588D01

Дійсний до: 27.05.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/3-2020/70863 від 10.06.2020

103407